

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izjaja četrti in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četrto leta 2 K. — Naročnina za tiskovno 8 K, za druge izdajateljske stroške 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dostavlja do odpovedi. — Čeje „Katalonskega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 via. — Uredništvo: Korotška cesta št. 5. — Robopis se ne vrača. — Upravništvo: Korotška cesta št. 5. — Naročnina, izdatke in reklamacije. — Za tiskarje se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 48 via., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 via. Za večkratne oglašne primeren popust. V oddelku „Plače“ stane beseda 10 via. — Izsesti se sprejemajo do torka opoldne. — Nemaite reklamacije se pošiljate preko.

Politični pregled.

Nemci podpisali mirovne pogoje in potopili bojne ladje. — Volitve na Češkem in na Dunaju. — Ruski in ogrski boljševiki. — Pri nas dvojna vladna kriza.

Včasih so s strelji naznanjali, če se je cesarju rodil nov otrok; 21 strela je pomenilo, da se je rodila nadvojvodinja, 101 strel pa, da nadvojvoda. V soboto, dne 28. junija, je pa 101 topniških strela v Versaillesu pri Parizu naznanjalo svetu, da je podpisan mir z Nemčijo. Podpis se je izvršil v isti dvorani, kjer so pred 48 leti zmagoviti Nemci narekovali mir premaganim Francozom, na pisalni mizici najslavnejšega francoskega kralja Ludovika XIV. Nemci so morali brez vsakega ugovora in pridržka podpisati vse, kar so zmagovalci zahtevali, med drugimi tudi priznanje, da so samo oni krivi vojske in obljubo, da bodo izročili kot zločince vse, ki so krivi vojske, cesarja Viljema, vodilne državnike in vojskovodje.

Nemško bojno brodovje, nekoč ponos in nade Nemčije, o katerem so Nemci svoj čas tako radi govorili in za katero so toliko darovali, leži sedaj na dnu morja. Bilo je pridržano nekje na Angleškem in po sklenjenem miru bi se imelo razdeliti med zmagovalce. Nemški mornarji so pa zbežali z njim na odprto morje, ter ga potopili na dnu voda. Tako je bilo v četrto ure pokončanih okrog 3 milijarde kron. Nemci bodo seveda morali to svoto plačati zmagovalcem — škodo so naredili samo sebi.

Na Češkem so pri volitvah zmagali socijasti raznih vrst, ki imajo večino glasov, a ne tvorijo enotne stranke. Največ je pridobila Klofačeva stranka, ki se imenuje „narodni socijalisti“. Vsled tega je odstopila prejšnja vlada in najbrže bodo socijalisti vzeli v roke državne vajeti. Predsednik češke republike G. A. Masaryk je tudi po svojem prepričanju socijalist. Občinske volitve po Češkem in Moravskem so pokazale, da je tam Nemev mnogo manj, nego jih je izkazoval stari

avstrijski sistem. Celo mesta, ki so prej veljala za trdo nemška, so dala do $\frac{1}{3}$ čeških glasov, mesto Brno, glavno mesto Moravske, ki je pred vojsko imelo nemški zastop, je sedaj dalo komaj $\frac{1}{4}$ nemških glasov.

Občinske volitve so bile tudi na Dunaju in po Nižji Avstriji. Liberalci in nacionalci so propadli popolnoma, krščanski socijalci so zmagali po malih občinah, socijalisti po velikih občinah in tovarniških krajih. Tudi tu so socijalisti razdeljeni na dva tabora: zmerni socijalisti in boljševiki.

O ruskih in ogrskih boljševikih pripovedujejo časniki dan na dan, da bodo vsak čas razpadli, a to prerokovanje se noče uresničiti in se tudi ne bo tako hitro. Po našem mnenju bodo ruski boljševiki ostali še dolgo. Premagala jih ne bo nobena zunanja sila, ampak sami se bodo polagoma iztreznili in preuredili iz razbojniške anarchije v pravne državne razmere. Na Ruskem ima admiral Kolček veliko moč v Sibiriji in v delu severne Rusije, kjer so kmetje že pred vojno živeli v svobodnih razmerah in ni med njimi tal za boljševizem. Ob Donu stoji kozaški general Djenikin h kateremu so pribežali razni begunci iz prejšnjega ruskega sistema, uradniki, častniki itd. Njegova armada je ravno tako za nič, kot je bila prejšnje Rusije in ne more proti boljševikom ničesar. Po celi Rusiji so gospodje boljševiki in je zaenkrat ni sile, ki bi jih mogla vreči.

V naši državi imamo dvojno ministrsko krizo. Iz ljubljanske deželne vlade sta izstopila socijalistična poverjenika Prepeluh in Kristan. S tem je razbita zveza, katero so svoj čas sklenile vsi tri stranke. Radi nelojalnosti jugoslovanske demokratske stranke se krha tudi dogovor med njo in slovensko ljudsko stranko. Tudi v Beogradu je ministrska kriza. Boj se vrši glavno med jugoslovansko demokratsko in srbsko radikalno stranko. Sedaj so radi denarnega vprašanja naglo štirje ministri, med njimi tudi ministrski predsednik Protić, odpotovali v

Pariz in s tem je za enkrat kriza odgodena. Mi samo želimo, da bi naš državni zbor res delal in ne tratil časa s praznimi prekljarijami, zlasti pa, da bi se lotil naših najbolj perečih vprašanj: denarno vprašanje, zemeljska reforma, izdelovanje novega volilnega reda in razpis volitev za novi državni zbor.

Kdo naj plača?

Štirje naši ministri so naglo odpotovali v Pariz. Prišle so namreč čudne in vznemirjajoče novice. Gospodje, ki v Parizu delajo mir, so sklenili, da mora naša država prevzeti nekaj dolgov bivše Avstrije, vsaj del dolgov, ki so bili narejeni pred vojsko. Temu bi se še ne protivili, ker uvidimo, da so dotični dolgovi bili skupni celi državi, torej jih odpade nekaj tudi na naše kraje. Toda naložiti nam hočejo velikansko svoto, menda okrog tri milijarde kron. Stiši se pa še drugo. Srbija in Črnagora je strašno opustošena od vojske. Kdo naj to popravi? Po pravici bi morale to narediti države, ki so povzročile škodo. Toda Turčija je bila berač od nekdaj in je živela samo od ropa, sedaj je pa popolnoma na kantu. Bolgarija je istotako prerevna. Od Avstrije je ostal samo majhen kos in Dunajčani že itak kriče, da ne morejo živeti. Nemčija premore še precej, toda njo hočejo odreti Francozi, Belgijci in Angleži na svoj račun. Kdo naj popravi Srbijo in Črnogoro?

Gospodje v Parizu so prišli na imenitno misel:

Te kraje naj popravi Jugoslavija in sicer z onim avstrijskim premoženjem, ki je ostalo po bivših avstrijskih deželah. Torej dohodki avstrijskih državnih gozdov, naših železnic, pošt, carine itd. naj bi šli za popravilo Srbije. Ali pa bo ententa popravila Srbijo in Črnogoro, zato pa bo zasegla vse avstrijsko premoženje, ki se nahaja po slovenskih in hrvaških deželah. Ako bi imeli izbirati med tem dvojim, bomo seveda raje izbrali prvo. Treba bo pa gospodom v Parizu po-

LISTEK.

Januš Golec:

V polkovnikovem vozu.

(Dalje.)

K sreči sem se zaril v noči prav v zadnji kot voza tako, da so me krili od spredaj kovčki in druga prtljaga. Polukal sem med to natovorjeno ropotijo proti izhodu voza, glava mi je omahnila nazaj na kožu, sapa mi je zastala, srce mi je zatrepetalo, poleg Guza je sedel sam polkovni korobač, naš g. obrst, zavil do ušes v plašč in pušče cigareto.

Mravljinici, grizeči kot rujavkaste mravlje, so se mi raztezali ter zagomazali od nožnega palca do temena, strah me je oblił, pljusnil sem v občutke cerkvenega tatua, kateremu je zadela cerkovnik zadnji izhod iz svetišča.

Voz se je premikal počasi, kolesa so cvileče škripala po jutrajno zmrazem snegu, dozdevalo se mi je, da me peljejo v ledeno mrzlo, ališki grob.

Krenili smo iz vasi na cesto, vrnil se mi je trezni spomin in misli, strah se mi je porazlezel iz prestrašenih udov v oberstov kožu, začel sem resno preudarjati:

Kam te li neki vleče stari v tem svojem Davidovem šotoru?

Toliko sem si kmalu zagotovil, da ne vesta niti Guz niti očka da tovorita seboj nepovabljenega potnika. Moj pivotni strah so nadomestile na cesti muke te vožnje, ki je bila za me po tako mehko krepilnem spanju dokaj usodepolna.

Nesrečna cesta iz Toporoutza proti Czernawki in Sadagori je bila na debelo sneženo ledena, zvožena od samodrčev in voz, je bila polna povprečnih grab in globokih kotanj.

Konji so potegnili v trab, ležal sem povprek ravno na vozičkovih zadnjih kolesih, kjer ni bilo ni kakoršnih peres. Potreslo me je pri vsaki cestni grabici, vsaki prevoz kotanje me je dvignil na kvišku, da sem se moral oprijeti z obema rokama lojterce, sicer bi bil prevrnil z vrvo povezane kovčke in odfrknil med obersta in Guza.

Stisnil sem zobe, da si ne odgriznem jezika, treslo me je neznosno po rokah in vsem životu v mnenju:

To ti je peklenska treslica, ker se nisi pokoril očetovskemu povelju.

Drdrali smo naprej v visokih odskokih in električnem potresu, duša bi mi bila ušla, da je nisem zapiral v telo z zapohom krepko stisnjenih zob. Stari se je tudi guncal, se nagibal na s peresi podprtem sedzu na vse strani, da še pušiti ni mogel, pihal je nemške psovke in kletvice na cesto, katero je bil razvozil po njegovi razlagi samo zlodej.

Mladi čili konji so brzeli v neprestanem trabu, ukvarjal sem se že s sklepom, da bi segel po nož v žep, prerežal platno in se skotalil z voza na cesto. Angel varuh mi je odgnal take misli, katerih udejstitev bi utegnila biti zame, nepokorneža, smrtno nevarna.

V peklenskih mukah me je tolažil en žarek rešilnega upa!

Oberst se vozi samo do divizije v Czernawko in to ni tako daleč več.

Moja uboga, od vseh strani prestrašena duša mi je že poplesavala po koncu jezika, ko je nategnil Guz vajeti in izustil svaj zategnjeni, od mene tako neizrečeno težko pričakovani:

»Vó — — ha, ho, Miško, Leni!»

Voz je postal pred občestno tablo z napisom:

»V gradu na levo divizijski komandor.

Željno kot vicane duše raja sem škilil po oberstu, kedaj se bo skobalil z voza, da se rešim tudi jaz s pobegom poloma udov in pretresa možgan.

Stari se ni niti premaknil s sedeža, le osorno se je obregnil kar z voza:

»Ordonanc! Sem k meni!»

Vprašal je prostaka po g. divizijonerju, če je morebiti doma.

Stražar me je pahnil nazaj v ogenj vic z odgovorom:

»Gospod divizijoner se mudi pri koru v Sadagori.»

Oberst je pokazal z roko naprej po cesti, Guz je ošvignil po konjih, kolesa so zadržala preko grab ter kotanj, moje mučenje se je zopet podaljšalo za več nego 11 km.

Odslej nisem več molil, se ne hudoval, niti upal, le zadnje moči sem zbiral, da sem se še lahko držal za lojterce. Skočil bi bil kar preko obersta, telebus, bi mi menda očital kdo.

O, saj bi bil, pa sem se bal starega, povrh me je bilo sram in oberst bi me lahko podolžil, da sem se vtihotapil v njegov voz z nepoštenim, kradljivim namenom.

Doma pred odhodom, če bi bil bedel, bi se bil še lahko rešil, sedaj je bilo prepozno, naj sem ugibal karkoli sem hotel. Vztrajati sem moral v potresu do Sadagore, tamkaj bi še le naj planil na rešilno plan, da si uravnam ude in privežem na novo ubežno dušo.

Poti ni bilo konca, voz je poiskal vsako grabo in udrtno.

Nekako v sredini med Czernawko in Sadagoro so bušila kolesa v globoko kotanjo. Zahreščalo je nekaj pri vozu, magnili smo se na levo, konji so obstali.

Dalje prihodnjik.

vedati še nekaj drugega. Od rajne Avstrije namreč nismo samo podedovali nekaj premoženja, ampak tudi velike dolgove. Imamo okrog 6 milijard papirnega denarja, kar ni nič drugega, kakor dolg, od katerega mora ljudstvo plačevati obresti z neznosno draginjo. Imamo vojno posojilo, ki je v rokah naših ljudi in katerega tudi ne moremo puniti propasti popolnoma, imamo plačevanje vojnim invalidom, pokojnine, odškodnine, vse to bo narastlo na velikanske svote, katere ne moremo sedaj niti približno izračunati. Na vsak način premoženje, katero je Avstrija pustila v naših deželah, ne bo niti od daleč zadostovalo za dolgove in bremena, katera nam je zapustila.

Nemčija je, kakor je slovesno priznala sama, glavni krivec vojne. Morda se bo dalo iz nje iztisniti tudi še nekaj milijard za obnovo Srbije in Črnogore?

Oddaja premoženja v Nemčiji.

Nemška vlada pripravlja predlogo o veliki oddaji premoženja. Oddaja bi naj vrgla državi 70 do 90 milijard mark. Kdor ima premoženja od 2000—5000 mark bo moral oddati 25%, 5000—10.000 30%, 10.000—50.000 40%, 60 tisoč do 100 tisoč 60%, od 100 tisoč naprej pa 80%. Tako je mišljena oddaja premoženja v Nemčiji. Približno enako bo tudi v Nemški Avstriji.

Popis premoženja v Nemški Avstriji.

V Nemški Avstriji se sedaj vrši strogo popisovanje ljudskega premoženja. V to svrhu je vlada zaprla izplačevanje hranilnih vlog v denarnih zavodih. Popisovanje premoženja se vrši zelo natanko. Vsak, kdor ima vložnega kaj denarja v hranilnici, posojilnici, banki ali ga ima zasebno izposojenega, mora popisovalni komisiji naznaniti, kje in koliko ima naloženega denarja. Kdor tega ne bo storil, nima več pravice do vložnega ali izposojenega zneska. Popisujejo se tudi drugi vrednostni papirji, vojna posojila in potem se bo popisovalo oziroma cenilo premično in nepremično premoženje prebivalcev Nemške Avstrije. Vlada hoče ugotoviti, koliko znaša javno in zasebno premoženje v Nemški Avstriji. Iz skupne svote bo potem razvidno, ali bo Nemška Avstrija sploh mogla gospodarsko živeti ali ne. Vladni načrt je, da se zapleni v Nemški Avstriji polovico zasebnega premoženja. Na korist države bi se potemtakem zasleglo tudi hranilne vloge do polovice. Ker imajo mnogi jugoslovanski državljani, posebno ob meji naloženega precej denarja v nemškoavstrijskih denarnih zavodih, zahtevamo od naše vlade, naj ukrene potrebno, da dobije naši ljudje izplačane svoje vloge.

Dolfe Ribnikar zoper lačne reveže.

Dolfe Ribnikar hoče na vsak način postati narodni prvak. Bil je živinozdravnik in ako bi bil ostal pri žabičastih kravah in nadušljivih konjih, bi morda kaj koristil narodu. Toda spustil se je v politiko, zavihtel nabrušeni meč svojega jezika zoper „klerikalnega zmaja“, katerega sicer ni ubil, pač pa je s svojo nerodnostjo vsakokrat spravil v zadrego kranjsko liberalno stranko. Da mu zamaše usta, so ga kranjski liberalci postavili za ljubljanskega tržnega nadzornika, kjer je postal strah kmetic in branjev, ki so imeli nesrečo, da so z njim prišli v stike. Sedaj je eden izmed kranjskih prvakov jugoslovanske demokratske stranke, a hrepeni še višje. Menda hoče postati jugoslovanski prehranjevalni minister, naslednik dr. Korošca. Da se priporoči za to mesto, je priobčil v vseh štajerskih in kranjskih listih svoje stranke članke zoper dr. Korošca in v obrambo velikih žitnih baronov po Banatu, Sremu in Slavoniji. V naši državi je namreč gospodarski položaj tak, da Srem, Banat, Bačka, Slavonija pridelajo veliko žita, katerega prodajajo v tujino. Nekatere druge dežele ga pridelajo komaj za svojo rabo ali pa še ne, nekatere dežele ga ne pridelajo skoraj nič. Ako pustimo tem žitnim baronom, da bodo svobodno razpolagali s pridelkom, ga bodo s pomočjo židovskih žitnih trgovcev — kajti žitna trgovina je skoraj izključno v židovskih rokah — prodajali v tujino, zlasti v lačno Nemško Avstrijo. Tako bomo dobili v državi še več ničvrednih avstrijskih kron. Ali ga bodo zamenjavali za druge izdelke, kupovali bodo zlate zapestnice svojim ženskam, obdajali se z vsem razkošjem

življenja, ljudstvo pa niti za drag denar ne bo moglo kupiti kruha. Žitne trgovce in prekupece je nemogoče loviti, lažje je vzeti pri njemu, ki prideluje.

Riknikar je dobil na svoj nedemokratski članek odgovor, da mu je za nekaj časa zaprlo sapo. Sedaj se je pa zopet oglašil v svojem ljubljanskem listu in se pobahal: Rekvizicij vendar ne bo! Korošec se je tako ustrašil mojega članka, da se jih ne upa lotiti!

Ako bi zaenkrat res ne prišlo do tega, da bi ne prijeli žitnih oderuhov, se to gotovo ne bo zgodilo po zaslugi Dolfe Ribnikarja. Ti ljudje imajo še veliko, veliko mogočnejše zagovornike, kakor je on. Upamo pa, da bo dr. Korošec premagal vse ovire in izvedel svoj načrt. Naš kmet bo pa pri tem samo na dobičku, kajti žita, kar ga pridelava čez svojo rabo, ni veliko in ga bo še vedno lahko drago prodal v domačem kraju brez rekvizicij. Z druge strani je pa v njegovo korist, če imajo delavci in uradniki kruh po znosni ceni, kajti, kolikor večja je draginja, toliko več zahtevajo plače in toliko več je treba davkov. Bila bi pač krivica, da bi naši delavni ljudje stradali, žitni baroni in židovski žitni trgovci pa bogateli in imeli vse, kar si srce poželi.

Pismo slovenske žene.

V zadnji številki „Slov. Gospodarja“ sem čitala v članku „Ženska volilna pravica“, da hočejo nam ženskam liberalni demokratariji odvzeti volilno pravico. Izgovarjajo se, da so za to merodajne kulturne razmere, to bi se reklo po domače: jugoslovanska žena zategadelj ne dobi volilne pravice, ker ni dovolj izobražena. To je žalitev vsega slovenskega ženstva. Tako sodijo o jugoslovanski ženi demokrato-liberalci, ki kujejo volilno pravo. Me žene vemo, odkod to izvira. Pri ženah in mladenkah prevladuje krščansko naziranje. Posebno velja to o kmečkem ženstvu. Če je tudi mož demokrat-liberalec ali rdečkar, žena in hčerke pa so prežete po ogromni večini dobrega krščanskega duha. Lahkoživi demokratariji vedo, da slovenske žene ne bi nikdar dale glasu kandidatu njih stranke, ki želi upeljati svobodni ali divji zakon. Saj smo čitale v listih, da je glavno glasilo demokratsko-liberalne stranke, beogradska „Demokratija“ nedavno pisala, da se mora v Jugoslaviji upeljati svobodni (brezverski) zakon. Sedaj vemo, kam pes tako moli. Vam demokratarjem pa povemo kmečke žene in dekleta, da ste vse ženstvo na deželi s tem, ko nas hočete odriniti od volilne pravice, grdo žalili. Mestnim gospem in frajlam, ki celo vojsko niso čutile vojnih težav, bi dali volilno pravico. Nas pa, ki smo več kot štiri leta vodile gospodarstvo na kmetijah brez moških moči, nas, ki smo pretrpele v teh časih nebroj gorj, nas, ki smo zgubile v vojni največ svojih dragih (ki se niso znali in mogli skrivati za pečjo, kakor možje in fantje iz mest), nas se hoče kratkomalo oropati volilne pravice! Slovenske žene, proti tej demokratski drznosti odločno ugovarjamo! Stokrat več pravice imamo me kmečke in delavske žene do volilne pravice nego kakšne šribarce ali uradnice po mestih. To povem enkrat za vselej! Sicer pa se bomo me kmečke žene in mladenke pomenile z demokratariji, kadar bodo zopet kaki Voglarji prirejali „J. D. S.“ shode.

Trezika iz Št. Petra.

Drugo pismo.

Povejte vendar, gospod urednik, kdo so tisti gospodje, ki delajo nove volilne postavbe?

Kmečka gospodinja, pravite, ne bo smela voliti drugače, kakor, če ima slučajno moža pijanca, ki je postavljen pod varuštvo in bo žena postavljena za varuha! Ako pa ima dobrega moža, bo kaznovana s tem, da zgubi volilno pravico! Sem poročena že mnogo let, dobro sem vzgojila otroke, posestvo sva lepo držala in še nekoliko pomnožila, mož je bil štiri leta pri vojnih in ves čas sem se ubijala sama. Za vse to sem bila dobra. Ko se je izlegla majniška deklaracija, so rekli, naj podpišem vse ženske in podpisala sem takoj, ker sem vedla, za kaj gre. Za Jugoslavijo glasovati sem smela, da bi pa glasovala za jugoslovanskega poslanca, pa nisem dobra. Sosed Postrgulček je nekoliko pre-rad pil, žena mu je pomagala, posestvo je šlo navzdol. Sedaj ga je žena pustila in šla v tovarno. Mož pije, kadar ima, kadar nima, pa dela na dnini po kmetih. Pa bosta obadva dobra za volitev. Najstarejšo hčer sem pošiljala v trg v šolo, dovršila je pet razredov, potem je bila še eno leto v Ljubljani v gospodinjski šoli,

sedaj dela doma, je tajnica in knjižničarka izobraževalnega društva, sodeluje pri vsaki prireditvi, nikdo ne reče nič slabega o nji, a volilne pravice ne bo imela. Porungeljčkova Fani je šla služiti, potem se je izgubila, da še starši niso vedeli, kje je, sedaj pravijo, da je v mestu blagajničarka v kavarni „Pri zaspanem čmrlju“. Ta bo imela volilno pravico. Narobetova Špela, ki že štirideset let pri nas šiva po hišah in ni imela v rokah nikdar drugih bukev, kot Malo praktik in Sanjske bukve, bo jugoslovanska volilka, jaz sem pa že trideset let naročena na Mohorjeve knjige, a ne bom. Spominjam se, da se bere nekje v svetem pismu, naj bo izvoljen za predstojnika, kdor zna svojo hišo prav ravnati. Vi pa pravite, da katera ima svojo hišo, rodbo in v gospodinjstvo, ne sme voliti. Postave, ki se bodo delale v novem državnem zboru, bodo pač veliko bolj zadevale mene, kakor pa Narobetovo Špelo, Porungeljčkovo Fanci ali Poster-gulčkovo Mico, saj se bo govorilo o gospodarstvu, davkih, vzgoji otrok itd., a jaz ne bom smela niti voliti poslanca, pač pa one. Čudno je to res, samo, če bo držalo.

S spoštovanjem . . . , kmečka gospodinja.

Enodnevni tečaj.

za voditelje katoliških organizacij za celjsko sodno okrožje

t. j. vse sodne okraje celjske okrožne sodnije, se bo vršil v četrtek, dne 17. julija t. l. v Celju. Tečaj ima namen vpeljati bodoče voditelje v vse glavne panoge organizacijskega dela. Seznanil bo udeležence osobito s političnimi, prosvetnimi, gospodarskimi in strokovnimi organizacijami, njih namenom in praktičnim vodstvom s posebnim ozirom na razmere celjskega okrožja.

Tečaj se bode pričel ob 3/4h zjutraj in končal tako, da bodo udeleženci, ki pridejo z južno železnico, lahko še isti večer odšli nazaj. Kdor bo pa želel ali vsled neugodne zveze moral čez noč ostati v Celju, mu bo podpisani odbor po prijavi priskrbel brezplačno ali vsaj po nizki ceni prenočišče. Istotako se bo prijavljenim udeležencem priskrbel skupen obed po zmerni ceni. Zbirališče bo v dvorani hotela „Beli vol“ v Celju.

Prijave za tečaj, skupen obed in ev. prenočišče naj se pošljejo podpisanemu odboru vsaj do 10. juliju t. l. Ker bo tečaj izredne važnosti za bodoči razvoj naše organizacije, naj se ga udeležita iz vsake župnije celjskega sodnega okrožja vsaj po 1 do 2 udeležence.

Opozarjamo posebno na zanesljivo udeležbo mlajšo duhovščino in spretne lajike, ki imajo smisel in veselje za povzdigo katoliških organizacij. Razume se, da so tudi udeleženci izven celjskega sodnega okrožja dobrodošli.

Sporod in snov predavanj je sledeča:

I. a) Naš in nasprotni politični program ter naše politične organizacije;

b) Kako se ustanovi in udelejuje politična organizacija (Dr. Ogrizek, Celje);

II. a) Naše in nasprotne prosvetne organizacije;

b) Kako se ustanovijo in udelejujejo prosvetne organizacije. (Dr. Jeraj, Žalec);

III. Gospodarske organizacije — njih namen, ustanovitev in delovanje. (Pušenjak, Maribor).

IV. Strokovne organizacije — naše in nasprotne njih namen, ustanovitev in delovanje. (Komlanec — Ljubljana).

Za pripravljalni odbor za voditeljski tečaj:

Hotel Beli vol I. nadst., Celje.

Dr. Ogrizek, predsednik.

Lukman, tajnik.

Za svobodni izvoz vina.

Znano je, da je bil dosedaj pri nas svobodni izvoz vina v tuje države prepovedan in sicer raditega, ker za vino tuje države niso dale nobene odškodnine v blagu, ampak so ga samo plačevale s papirnatim denarjem. Ker pa je raditega naše vinogradništvo trpelo zelo veliko škodo, so naši poslanci (Slovenska Kmečka Zveza) vložili v Narodnem predstavništvu interpelacijo za svobodni izvoz vina. Iz govora, ki ga je imel naš poslanec Ivan Vesenjaj ob tej priliki, posnamemo na kratko sledeče:

Na štajerskem in deloma na Kranjskem imamo kraje, ki živijo izključno od vinogradništva, katerim je glavni in edini dohodek, vir gospodarskega življenja in torej obstanka ravno vinogradništvo. V korist teh krajev in korist cele države je, da se izvoz vina v sosedne države uredi, kakor je treba.

Jaz bi opozoril, da imamo že po statističnih podatkih iz leta 1906 35.000 ha prenovljenih vinogradov v naši zeleni Štajerski. Pridelek znaša okoli 400.000 hl vsako leto. Da se za more proizvajati tako velik pridelek, ki služi večinoma izvozu, je treba žrtvovati velike svote za stroške, ki jih ima naš vinogradnik.

Naša Slovenska Kmetijska družba je za tekoče leto naročila 200 vagonov modre galice. To označuje veliko potrebo našega vinogradništva na eni strani in velike izdatke vinogradnikov na drugi strani. O stroških za razna druga vinogradniška dela niti ne govorim. Ako že vinogradnik žrtvuje toliko dela, toliko truda in toliko denarja, potem tudi zasluži, da ga država podpira s pametno trgovsko politiko in ga v polni meri ovažuje kot rednega davkoplačevalca.

Omenjam, da imamo na Štajerskem posebno v Slov. goricah in vinorodnih Haložah, kakor tudi v drugih krajih od Mure pa doli do Save fina sortirana vina, ki lahko vzdržujejo svetovno konkurenco. Ako bi se uničevalo, oziroma oškodovalo naše vinogradništvo s takšnimi neprilikami, kakor se je to dogajalo zadnje mesece čisto po nepotrebnem, proti koristim države same, ne samo proti koristim davkoplačevalcev, potem dokazuje tako postopanje nekako pomanjkljivo pojmovanje koristi države in njenih dolžnosti nasproti državljanom. Okoli 300.000 ljudi živi skoro izključno ali vsaj deloma samo na Štajerskem od vinogradništva in vprašanje obstanka teh ljudi je, da vinogradništvo uspeva.

Zahtevam v interesu naših vinogradnikov ureditev izvoza, kakor je to zahteval naš kolega Banić za Dalmacijo. Zahtevam pa ne samo ureditev izvoza, ampak tudi pametno ureditev železniških tarifov za to izvozno blago.

In tretjič odločno zahtevam tudi čimprejšnjo dobro ureditev vseh carinskih zadev. Dotaknil sem se tukaj tega vprašanja, ker sem prepričan, da se zelo greši proti vrhovnim načelom carine, ki ima vendar namen, ščititi našega državljana, našega izdelovalca, ne pa ga dušiti. Zaradi tega sem se mimogrede tudi tukaj dotaknil carinskega vprašanja.

Vsi razlogi torej zahtevajo hitro ureditev izvoznega vprašanja in jaz pozdravljam izjavo gospoda ministra, ki je rekel, da bo sedaj dovoljen izvoz brez kompenzacij. Jaz pravim: Mi hočemo in moramo bolje gospodariti, nego so nam gospodarili naši tlačitelji. Čuvajmo sami, kar je naše; saj vidimo in prebridko izkušamo, kako malo smisla in srca imajo za naš razvoj vsi drugi izven naših mej.

Usnja primanjkuje.

Poslanci Pišek, dr. Hohnjec in tovariši so vložili na ministra trgovine zavoljo pomanjkanja usnja med ljudstvom naslednjo interpelacijo:

Usnja primanjkuje po vsej državi Srbov, Hrvatov in Slovencev, in kolikor se ga proda, je treba zanj plačati neprimerno visoke cene. V rednih razmerah v naših krajih ni nedostajalo ne usnja, ne blaga iz njega. Industrija z usnjem in čevlji je pri nas tako prospevala, da nismo krili le lastne potrebe, marveč smo tudi izvažali. Samo Slovenija je pred vojno producirala za 21 milijonov K usnjarskega, oziroma čevljarskega blaga, izvozili pa smo približno za 7 milijonov K. Glavne sirovine, kože in česlovino, pridelujemo doma. Imamo večje strojarne v Ljubljani, Trzinu, Litiji, Mariboru, Sošanju, Celju, na Vrhniki, v Zagrebu in po nekaterih krajih Slavonije.

V tovarnah in po skladiščih je še mnogo usnja, trgovci ga prodajajo po oderuških cenah, obogo ljudstvo pa hudo trpi vsled pomanjkanja usnja. Če do jeseni ne pride v promet vsaj kolikor toliko zadovoljiva količina usnja, otroci vsled pomanjkanja obuteli ne bodo mogli hoditi ne v šolo, ne v cerkev.

Zadnjo jesen je vlada iz tovarnen nakazala nekaj usnja in se je isto dobivalo po razmeroma zmernih cenah, in sicer podplati 1 kg po 28 K, zgornje usnje po 32 K. Ko pa se je nakazana količina usnja razprodala, so se po trgovinah cene usnja zopet dvignile do oderuške višine. Dandanašnji revnejši ljudje delavskega in kmetškega stanu sploh ne morejo kupiti obutala.

Vprašamo torej ministra trgovine:

1. Ali mu je znano, da vlada med ljudstvom tako veliko pomanjkanje usnja in da so cene usnja pretirano visoke?

2. Ali misli kmalu izdati ukaz, da se iz zalog in skladišč zopet nakaže potrebna množina usnja v razprodajo po primernih cenah?

3. Ali namerava odrediti in storiti, kar je potrebno in pripravno, da se v naši državi zopet dvigne in okrepi usnjarsstvo?

Politične vesti.

Dr. Korošec predseduje ministrstvu. Ker se je podal ministriški predsednik Stojan Protič in še nekaj ministrov zaradi raznih vprašanj vojne odškodnine v Pariz, ga bo za dobo njegove odsotnosti nadomestoval ministriški podpredsednik dr. Korošec.

Naša politična organizacija. Organizacijo naše stranke, t. j. Slovenske Kmečke Zveze, hočemo izvesti v vsaki župniji in vsaki vasi. Pozivamo naše vodilne pristaje, da v vsaki župniji in občini izvedejo krajevno organizacijo SKZ. Vsaj odbor zaupnikov se naj sestavi in o tem poroča osrednjemu odboru v Mariboru. V odbor se naj volijo tudi zastopnice ženstva in delavstva. Potreba pojasnila o organizaciji stranke daje odbor SKZ v Mariboru. Ob tej priliki naznanjamo, da se je za celjsko okrožje osnovalo strankino tajništvo, ki ima svojo pisarno v hotelu „Beli vol“, I. nadstropje. — V Mariboru pa je sedež strankinega vodstva v Cirilovi tiskarni, I. nadstropje.

Razpušteni občinski odbori Poverjeništvu za notranje zadeve je razpustilo nastopne občinske odbore ter postavilo za vodstvo občinskih poslov te-le gerente in prisednike: v Gradišču (okraj ptujski) gerent Anton Kranjc; prisedniki Ivan Mustar, Jožef Mustar ter Andrej Stumberger, vsi posestniki v Gradišču; dr. Bela Stuhec, zdravnik v Ptuj in posestnik v Gradišču; Ivan Kranjc, posestnikov sin v Gradišču; v Podvincih (ok. ptujski): gerent Franc Petrovič, veleposestnik v Podvincih; prisedniki Jurij Čeh, posestnik; Martin Toplak, veleposestnik; Tomaž Čeh, želar; Anton Popošek, gostilničar; Peter Arnuš, krojač in Martin Čeh, veleposestnik — vsi v Podvincih; v Kraljevcih (okraj ljutomerski): gerent Jan. Slekovec; prisedniki: Peter Holc, Jožef Domanjko in Anton Zorko, vsi posestniki v Kraljevcih.

Pregledajte! Kot sodnijski cenilci in izvedenci so še v mnogih občinah nastavljeni moške, kateri so bili imenovani še pred vojno, torej so morali biti predvsem Nemci ali nemškutarji, kajti le redko kje so naša sodišča imenovala kakega zavednega Slovence za sodnijskega cenilca ali izvedenca za sodnijsko cenitev premičnin ali nepremičnin. Zahtevamo z vso odločnostjo, da se nemudoma pregledajo sezname sodnijskih cenilcev in izvedencev ter da se iz njih črtajo moške, ki so bili in so še naši nasprotniki, kajti med našim kmetiskim ljudstvom imamo gotovo dovolj sposobnih moških za izvrševanje poslov sodnijskih cenilcev in torej ni potrebno, da po naših občinah lažijo Nemci in nemškutarji kot sodnijski cenilci.

Tedenske novice.

† **Župnik Martin Krajnc.** Na Sladkigori je umrl dne 2. julija č. g. župnik Martin Krajnc. Pogreb v petek dopoldne. Č. g. Krajnc je bil rojen l. 1872 v Majšperku. Svetila mu večna luč!

Franciškan Fr. Viktorin Perc, brat o. Filipa Benicija, ravnatelja III. reda sv. Frančiška v Mariboru, je umrl v Ameriki v New York City dne 29. majnika in je bil pokopan dne 2. junija na pokopališču presv. Trojice. Bil je ves vdan v voljo božjo. Bil je upravitelj nabožnega lista „Ave Maria“ in urednik političnega lista „Sloga“. Pri amerikanskih Slovincih je bil jako priljubljen. N. p. v m.! — Tako poročilo iz Amerike z dne 6. junija 1919 je dospelo v Maribor dne 1. julija 1919.

Nova maša. V nedeljo, dne 13. julija bo pri Sv. Antonu v Slov. gor. daroval letošnji edini novomašnik naše škofije č. gosp. Vinko Močnik svojo prvo daritev. Slavnostno pridigo pri novi maši bo imel č. gosp. kanonik, dekan in stolni župnik Franc Moravec.

Petrov dan v lavantinski škofiji. V soboto, dne 12. t. m. obhaja naše kraljestvo rojstni dan kralja Petra. Po vsej državi se bodo vršile zahvalne službe božje in razne svečanosti, tako tudi v naši škofiji. Lavantinski konzistorij je že izdal župnijskim uradom tozadevna navodila, glasom katerih se naj služi v soboto, dne 12., oziroma kjer je bila dosedaj navada, naslednjo nedeljo, dne 13. julija slovesna zahvalna sv. maša. Po maši se naj zapoje Te Deum in opravi molitev za kralja. K tej slovesni službi božji se naj povabijo državne oblasti, javni organi, korporacije in občinstvo. Kako se bo ta slovesnost vršila v mariborski stolnici, še dosedajni določeno, a bomo pravočasno poročali.

Prva slovenska služba božja v mariborski stolnici. V soboto, dne 28. t. m. se je vršila ob

priliki proslave Vidovega dne, oziroma godu kralja Petra, v mariborski stolnici prvokrat slovenska šolska služba božja meščanskih in ljudskih šol. Med mašo je popevalo nad 70 dečkov krasne slovenske skladbe, po maši pa je zapela cela cerkev srbsko himno „Bože pravde“. Marsikatero oko je bilo solzno od veselja, da sliši vendar enkrat tudi v mariborski stolnici slovensko petje. Trdno upamo in smo prepričani, da se tudi za vernike uvede v kratkem slovenska služba božja, katero si verno ljudstvo tako iz srca želi.

Ustanovitev mariborskega orlovskega okrožja. V ta namen sklicujemo zborovanje na pondeljek, dne 7. julija, ob 14h v dvorano JSZ (Flo-sarjeva ulica 4) v Mariboru. Vabimo k udeležbi zastopnike vseh delujočih odsekov mariborskega okrožja, pa tudi zastopnike iz onih krajev, kjer so pred vojno odseki že obstojali, ali pa, kjer bi želeli, da se jih ustanovi. Dobrodošli tudi vsi prijatelji orlovske organizacije! — Odbor mariborskega Orla.

Iz politične službe. Vladni tajnik Sima-Gall od mariborskega glavarstva v Črnomlju, se zopet vrne na svoje mesto v Mariboru. Vodstvo črnomeljskega glavarstva je poverjeno zopet prejšnjemu okrajnemu glavarju. Istotako ostane na svojih mestih tudi glavarja Koropec in Ipavic.

Ravnateljstvo južne železnice v Ljubljani. Upravni svet južne železnice je sklenil, da se ustanovi v Ljubljani obratno ravnateljstvo južne železnice za ozemlje Jugoslavije.

Novo poštne pristojbine. Poštno in brzojavno ministristvo je določilo, da so v veljavi od 1. julija t. l. naprej sledeče pristojbine: 1. za pisma do 20 gramov 30 v, 2. dopisnice 15 v, za dopisnico z odgovorom 30 v, 3. tiskovine za vsake 50 gramov 5 v, najmanj 10 v, tiskovina sme tehtati 2000 g, 4. blagovni vzorci: do 100 g 15 v, do 200 g 30 v, do 350 g 45 v, 5. za priporočanje (rekomandiranje) 60 v, 6. za ekspresne pošiljke: pisma in nakaznice 1 K, paketi 2 K 50 v, 7. kazni: za nefrankirano pismo ali dopisnico je plačati dvakratno pristojbino, a za nezadostno frankirano pismo, dopisnico, tiskovino, blagovni vzorec ali poslovni papir dvakratna manjkajoča pristojbina. Popolnoma nefrankirana tiskovina, blagovni vzorec in poslovni papir je od odprave izključen. — Vse druge podrobnosti se izvejo na poštnem uradu. — Opomba uredništva: Poštno in brzojavno ministristvo je kar s 1. julijem povišalo pristojbine, ne da bi poprej obvestilo javnost o tem svojem koraku. To je ravno tista pesem, kakor je bila v stari Avstriji. Ljudstvo še o tem povišanju poštne ni prav nič poučeno. Za vsako pošto pošiljatev, ki ni zadostno frankirana, se bo plačala kazen. Ljudstvo tega ni krivo. Tako ravnanje je vredno graje in obsodbe. Če bi se oškodovane stranke postavile na pravno stališče, mora poštni erar, ministristvo povrniti vso nastalo škodo. Proti takemu postopanju najodločneje protestiramo.

Upisovanje v 1. razred slovenske realke v Mariboru in tozadevne skušnje se ne vrše sedaj v juliju, ampak samo v jeseni in sicer v mesecu septembru. Kraj in čas skušenj in vpisovanja bo pravočasno objavljen v časopisih.

Razpis tobačne trafike. V Retjem štev. 55 blizu kolodvora v Trbovljah je razpisana tobačna trafika. Prošnje je vložiti do 18. julija t. l. Natančnejši pogoji se izvejo pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru ali pa pri vodstvu preglednega okrajnega finančne straže v Celju.

Iz potovanja. Se peljem od Ptuja proti Mariboru. Cele vrste Hrvatice sedi v vozovih z velikanskimi zaboji jaje. Kam? V Maribor! Zvečer se peljem nazaj. Iste Hrvatice so nakupile v Mariboru več reči, največ vžigalic. Pa pride na Pragerskem vojak in jim kratkomale vzame vse vžigalice proč. Jok in stok in strašno zabavljanje proti državni oblasti. Isto se je pred par dnevi godilo v Ptuj. Ali je to prav? Kam spravljajo vojaki te vžigalice? Ne verjamem sicer, pa slišal sem, da se je nekdo hvalil, da jih dobi od vojakov po eno škatljo za eno krono. In Hr-vati! Jaz mislim, če oblast ni branila ženskam jaje nositi v naša mesta, bi jim tudi ne smela braniti te in one reči iz mest. Pa še več, kar vsakega potnika je hotel vojak vizitirati; ali imajo vojaki to pravico, naj se to ljudstvu naznani potom časopisja, da ne bo toliko nevolje. In potni listi! To je nekaj strašnega! Po celo uro traja, preden pride človek na vrsto! In to če se pelje eno postajo daleč. Kje in kedaj je taka postava, da mora imeti vsak človek za vsako ped vožnje po železnici potno izkaznico! Ljudje kolnejo, vojak se jezi in vedno se slišijo besede, za to postavo ne vemo! Nevolja ljudstva postaja na tak način vedno večja. Naj se ven-

dar jasno od oblasti naznani, kaj se sme s seboj vzeti na potovanje in ali se mora vedno imeti dovoljenje za vožnjo in kako pravico imajo vojaki na vlakih. Naj se kmetskega ljudstva toliko ne razburja in se raje naj bolj gleda na ljudi Abrahamovega pokoljenja, katerih je vlak iz Hrvaškega vedno poln in prav ošabno govori nemško, ter tako izzivajo mirno slovensko kmetsko ljudstvo, ki gre po opravkih v mesta.

Savinjska podružnica SPD ustanovi v nekdanji nemški koči „Piskernikova hiša“ v Logarski dolini slovansko knjižnico, ki naj nudi turistom zlasti v času dežja slovansko čtivo. Zato najvljudneje prosi planince in prijatelje slovanskega planinstva, da bi za isto blagovolili darovati primerne knjige, ki se naj pošljejo na naslov: „Piskernikova hiša“ v Logarski dolini, pošta: Solčava.

Čitalnica za Rogaško Slatino in okolice vabi na veliki pevski koncert vse rodoljube od blizu in daleč, ki se vrši ob vsakem vremenu v nedeljo, dne 6. julija 1919 ob 18. uri (ob 6. uri popoldne) v veliki koncertni dvorani državnega zdravilišča v Rogaški Slatini. Proizvajajo ga polnoštevili, mešani in moški zbor (okoli 70 pevcev) „Celjskega pevskega društva“ in klavirski virtuozi g. Ciril Ličar.

„Marija, dobrotno nam ohrani dom in rod“ je naslov novi skladbi za mešan zbor in orglje, ki jo je zložil Stanko Premrl, stolni regenschori v Ljubljani. Cena izvodu 2 K. Naroča se v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Skladbo našim cerkvenim zborom prav toplo priporočamo!

Dopisi.

Pobrežje pri Mariboru. V spomladi so izpraznili cestne jarke ob straneh okrajne ceste na D. M. v Brezju. Celi material, ki so ga dobili iz jarkov, so nagromadili ob cesti in tudi na tleh raznih posestnikov, namesto da bi ga spravili stran. Sedaj so pa ti kupi trdi, da jih bodo morali obdelovati s krampi, kar bode stalo gotovo več truda, kakor pa prej, ko je bila tvarina še mehka. Mogoče pa pustijo vse skupaj ležati ...

Brezno ob Dravi. Flosarska nedelja bo tukaj letos 13. julija v dvojno službo božjo: ob 6h in 10h s procesijo.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Bralno društvo prizori v nedeljo, dne 6. julija, ob 4. uri popoldne v salonu g. Kodra veseligrigi „Nemški ne znajo“ in „Prisiljen stan je zaničevan.“ Na sporedu je tudi petje, domača godba in šaljiva pošta. Domačini in sosedje, pridite!

Št. Ili v Slov. gor. Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Ili v Slov. gor. vprižori v nedeljo, dne 6. julija ob pol 16. uri v Slov. domu Finžgarjevo „Naša kri“, igrokaz v 4 dejanjih.

Sv. Jurij v Slov. gor. Naše bralno društvo priredi v nedeljo, dne 13. julija, popoldne ob 15h (3) veselico v prostorih gospoda Krajca.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naše bralno društvo priredi v nedeljo, 6. julija ob 3. uri popoldne v društvenem domu veliko Ciril-Metodovo slavnost. Domačini in sosedje, na svidenje!

Svečina. V nedeljo, dne 6. julija, popoldne po večernicah, priredi tukajšnji cerkveni pevski zbor v šoli slavnost v proslavo sv. Cirila in Metoda.

Ljutomer. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 6. julija, konjska dirka. Začetek ob pol 2. uri popoldne. Ker je ta dirka prva v svobodni Jugoslaviji, hoče dirkalsko društvo isto prirediti si najno z vojaško godbo. Po dirki koncert. Natančnejši spored po lepakih.

Kapela. V nedeljo, 6. julija ob 3. uri pop. se vrši čebelarški shod v gostilni pri „Zidu“. Predava Jurančič.

Celje. Vsled nalivov v zadnjih dneh je Savinja in njeni pritoki tako narasla, da je poplavlila vse nižje dele Savinjske doline. Povodenj je tudi odnesla staro brv nad kapucinskim mostom.

Celje. Vse orlovske odseke, vsa mladeniška izobraževalna društva in katoliške organizacije sploh opozarjamo že sedaj na prireditev celjskega okrožja Orlov, ki bo 27. julija t. l. v Celju. Natančnejši spored se kmalu objavi.

Dobje. Kat. slov. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 13. julija po večernicah igri: Fabiola in Neža in Oh, ta Polona!

Sv. Ema. Posojilnica in hranilnica ter kmečko društvo imata občni zbor dne 8. julija ob 4. uri popoldne v združnih prostorih.

Vžigalice. „Impex“ Ljubljana, Mahrova hiša, ima na razpolago več vagonov vžigalic, ki se razdele na okrajna glavarstva v Sloveniji. Interesirani trgovci in aprovizacije naj se obrnejo direktno na tvrdko.

INSERTATI.

Hlapec k živini in dekla k svatjem se sprejme takoj v župnišču ob Dravi. Plača po dogovoru. O nudi na upravnostno lista. 118

Žive apne, zidne in strešno opeko v celih vagonih ponuja Valentin Urbančič, Bleiweisova c. 18. 180

Išče se dekla proti dobremu plačilu, katera razume vsa gospodarska dela. Vstop takoj. pri oskrbniku Vudler v Špilju. 181

Odvetnik dr. Fran Roš naznanja, da je otvoril odvetniško pisarno v Laškem. 129

Gumijevе trake za cepljenje trt priporoča IGN. VOK, specialna trgovina šivalnih strojev in koles Ljubljana, Sodna ulica št. 7. 126

Izjava. Podpisana preključa vse obdolžitve, s katerimi je žalila pred. g. dekana I. Rotner, kot neresnične. Marija Kranjčič, Markar Martin, Karel Repulask, priči. 119
Št. Vid. 17. rožnika 1919

Trezen in zanesljiv hlapec h konjem se sprejme pod dobrimi pogoji pri trgovcu Karl Cimperšek v Sevnici. 123

Drago vam plačam lepe, suho lipovo cvetje!

Zbirajte ga in javite, kakšno množino ga imate! Vreče Vam pošljem in prevzamem po povzetju. Vlado Vabič, Zalec pri Celju. — Ponudbe trgovcev prosim le z navedbo cene. 121

Učence, zdravega do 15 let starega, poštenih staršev, kakor tudi več pomočnikov sprejme takoj Mihael Dobrave, slikarski in plesarski mojster v Celju, Gosposka ulica št. 2.112

Greste li na potovanje?

Imate li kovek? Naročite si ga lahko v Pletarski šoli v Strnišču pri Ptuj, katera ga Vam najceneje dopošlje z obratno pošto. — Zahtevajte ponudbo! — Trgovci popust. 1232

Dr. Ivan Matko ordinira zopet od pol 3. do 4. ure popoldne v Stolni ulici št. 1, I. nadstropje, MARIBOR. 127

Odv. dr. Rudolf Ravnik, koroški Slovenec, je preselil svojo odvetniško pisarno iz Bismarkove ulice v Sodnijsko ulico št. 14, I. nadstropje, (pred sodnijo) v Mariboru.

Posojilnica v Slatini pri Sv. Križu vabi na redni OBČNI ZBOR v nedeljo, dne 13. julija, pop. ob 3. ozir. pol 4. ure v Društvenem domu z običajnim vporedom. — Načelstvo. 132

Vabilo na redni občni zbor

HRANILNICE in POSOJILNICE v NOVICERKVI ki se bo vršil v nedeljo, dne 27. julija 1919 ob 8. uri popoldne v posojilniških prostorih

... DNEVNI RED: OBČAJNI ... Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal, ne glede na število navzočih zadržnikov. — NAČELSTVO. 122

Otvoril sem delavnico za PODOBARSKO in POZLATARSKO OBRT.

Prevzamem vsa cerkvena mizararska dela, oltarje v vseh slogih, pržne ce. id. — Popravila in prenovila vseh teh predmetov ... Priporočam se č. gg. duhovnikom in drugemu občinstvu. ANDREJ KRAMBERGER, podobar in pozlatar, v Spid. Zetjavečih št. 77, p. Sv. Lenart v Slovenski h. goricah. 120

Okrajna hranilnica v Slovenjgradu obrestaje od 1. julija 1919 naprej do preklica hranilne vloge brez zjeme po 3% na leto, račun pa za vsakovrstna posojila 5% na leto. Stanje vlog 8.000.000 — rezervnega sklada 460.000 — 51. poslovno leto. 115

RAZGLAS.

Marijeta Ribič, posestnica v Ruperčah 52, p. Sv. Marijeta na Pesnici je svojemu soprogu Alojziju Ribič, s katerim ima skupnost premoženja, sodno odpovedala pooblastilo, da bi smel on njo zastopati in gospodariti z njenim premoženjem. Vsled tega se svari vsakdo, da od Alojziju Ribič brez izrecnega dovoljenja Marijete Ribič ne kupi, ker bo kupljeno stvar moral vrniti Marijeti Ribič ali jo pa še enkrat plačati. 107

Žične mreže za ograjo se dobijo pri Jožetu Antlogu, Šofijin trg 1, Maribor. 98

Odgovorni urednik: Franjo Zebot.

Bučno olje.

Dobro sveže, prodaja Adolf Kos, Maribor, Glavni trg 4.

Vinogradne škroplilnice.

bakrene kotle za žganje in vsakojaka popravila proskribi Veis, Maribor, Šofijin trg št. 1, (grad).

Zagorske apne in strešno opeko prodaja stavbenik Alojz Poklar, Krčevina št. 152, pri Mariboru. 97

Gumijevе cavi za trne škroplilnice in tudi debelejša prodaja Frane Seršen, Ljutomer. 94

L. 21/18

29

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Okrajno sodišče Ptuj, odd. I prodaja po javni dražbi po prošnji lastnika Jurja Rebernak, posestnika v Dragoviču, zastopanem po njegovem pomočniku Janezu Mohorič, posestniku v Dragoviču sledeča zemljišča:

1). vl. št. 103 k. o. Dragovič sestoječa: iz parcele št. 4/2 prebivalno poslopje gostilna z vrtno vred v izmeri po 2 a 9 m²; 4/3 gospodarsko poslopje in gostilna z vrtno v izmeri po 6 a 26 m²; 58/2 vrt v izmeri po 5 a 57 m²; 58/3 pašnik v izmeri po 7 a 84 m²; 57/1 pašnik v izmeri po 3 a 60 m²; 57/2 travnik v izmeri 15 a 60 m²; 100 pašnik v Juršincih v izmeri 1 a 19 m². Izklicna cena 24.000 K.

2). vl. št. 131 k. o. Dragovič sestoječa parcela 61 stavbišče, klet parc. št. 55/2 pašnik v izmeri po 1 a 40 m². Izklicna cena 6000 K.

3). vl. št. 146 k. o. Dragovič sestoječe parcele; 355 travnik v izmeri po 10 a, 386 njiva v izmeri po 33 a 56 m²; 357 vinograd v izmeri po 70 a 60 m²; 358 vinograd v izmeri po 5 a 19 m²; 452/2 gozd v izmeri po 29 a 20 m²; 453/1 njiva v izmeri po 29 a 64 m²; 453/2 v izmeri 1 a 33 m². Izklicna cena 8000 K.

Dražba se bo vršila dne

8. julija 1919 ob 10. uri popoldne

na licu mesta v Dragoviču.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmejo. Na posestvo zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno. Dražbeno izkupilo je položiti v 14 dneh od dneva odobrenja najvišjega ponudka in sicer brezobrestno pri sodniji. Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri podpisani sodnji, soba št. 18.

Okrajno sodišče Ptuj, odd. I,
dne 25. junija 1919.

1251

P VII 180/6

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri okrajnem sodišču v Ptuj je po prošnji lastnice Ide Wutschina, posestnice na Bregu na prodaj po javni dražbi sledeča nepremičnina vl. št. 343 k. o. Ptuj, obstoječa iz parcele št. 457 travnik v izmeri 156 a 42 m², ter 464/1 travnik v izmeri 145 a 02 m² za katero se je ustanovila izključna cena v znesku po 18.000 K.

Dražba se bo vršila dne

10. julija 1919 popoldne ob 10. uri

pri podpisani sodniji, soba št. 19.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmejo. Na posestvo zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno. Dražbeno izkupilo je položiti pri sodniji. Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri podpisani sodniji, soba št. 13.

Okrajno sodišče Ptuj, odd. VII,
dne 25. junija 1919.

1252

ZAHVALA.

Za vse v toliki meri izkazano sočutje povodom bridke izgube naše predrage hčerke, sestre, svakinje, tete

Amalije Pušenjak,
učiteljica v Tapanju.

tudi za darovane vence in šopke ter za mnogoštevilno spremstvo predrage rajne k večnemu počitku izrekamo predstili duhovščini, slavnemu pevskega zboru, cenj. učitelstvu iz okrajev Ljutomer in Gornja Radgona, šolski mladini ter vsem udeležencem iz občine Oven in Ljutomer svojo iskreno zahvalo. Posebej se zahvaljujemo prednici Marijine družbe „A. Babič za gniljivo slovo ob odprtem grobu, gospodinjji Fr. Babič in vsem ostalim gospodinjam iz cele občine Oven, za blagodejna tolažila v boleznih in vse dobrote, katere so blagi rajni v obilni meri izkazovali.

OVEN, dne 30. rožnika 1919.

102

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja in povodom smrti naše iskreno ljubljene nepozabne matere, gospe

Jožete Klančnik,

in našega ljubljene brata in svaka

Franca Klančnik,

izrekamo vsem č. gg. sorodnikom, prijateljem in znancom, osobito požarni brambi Prekopa in Kapla za njihovo udeležnost k zadnjemu počitku spremljajočih naših nepozabljenih svojcev našo najpriščnejšo zahvalo.

Prekopa, dne 10. junija 1919.

125

Zalujoči ostali.